acció valenciana

la sang del meu esperit és la llengua i la meua patria arreu on és parlada

unamuno

butlletí quinzenal .... organ d'«acció cultural valenciana»

any II - n.° 21 | valencia 5 març 1931 | 15 centims

editorial

valencianisme positiu

A la tornada de Madrid, on va a assistir al banquet celebrat a honor del nou ministre d' Hisenda, senyor Ventosa, la nostra primera autoritat municipal ha fet declaracións. Segons la refèrencia de la premsa diària, el nostre alcalde ha dit textualment: "*Hay que hacer valencianismo positivo a base de realidades*". Res més lluny de nosaltres que l' atacar aquesta frase que, dita en valencià, suscriuriem en totes les seues parts. L' alcalde, però, no ha aclarit en que consisteixen per a ell aquestes *realidades*. I això és el que ens mou a fer aquest modest comentari car ens temen que les *realidades* del nostre batlle-flamant regionalista del senyor Cambó- no siguen ben bé les nostres.

Hi ha que fer valencianisme positiu a base de realitats. Això és el que venim defensant nosaltres des del primer número. De quines realitats, però? Aquestes realitats no poden ésser altres que la valencianització del nostre poble i de la nostra cultura. Mentre el valencià no sia a l' escola, a l'Institut i a la Universitat; mentre es publiquen tots els diaris en espanyol; mentre els valencians creguen que en parlar en valencià es rebaixen; mentre, en fi, el nostre poble no estiga convençut de que té una personalitat pròpia i natural, no es pot parlar de fer valencianisme positiu bandejant aquestes realitats candenents.

Hi ha que fer valencianisme positiu. Si. Però cal començar pel començament. I el començament és: dur la nostra llengua a l' escola i a la Universitat; valencianitzar la nostra cultura; propagar en el poble el valencianisme integral. Ara com ara, la nostra tasca ha d' esser unicament *València endins*. Tot el que no sia això és, en comptes de *valencianisme positiu, valencianime negatiu*. Tot el que no sia això és fer abortar la nostra renaixença que podria ésser gran i gloriosa. Es per això que no ens cansarem mai de repetir que la nostra feina la més urgent, la mes necessària és valencianitzar els valencians. I que, el contrari, és treure del cosi de roba bruta velles maniobres politiques sortosament rebutjades per tothom en aquestes hores de resorgiment ciutadà.

josué sorel

aquest número ha hagut de passar per la "censura"

Per la dignificació de la llengua valenciana

Valenciá, la llengua de Valencia, la que tu parles, la que tu entens o la que tú sents parlar, és digna de que no la deixes malfeta ni la faces passar per la vergonya de les teues frases grolleres i incivils. Parla-la, escriu-la, respecta-la, amala, no penses que no ésmereixedora de coureu i d'amor; Si hui la veus prostituida per gent indigna, tú que tens bon cór, alça-la de térra, dignifícala no la parles plena de paraules impropies de tú i d,ella.
Pensa que no és una llengua d'uns quants, mira el seu pais, la seua extensió actual; En totes aquestes terres parlen com tú; En aquesta llengua han parlat sants, papes, reis i savis valencians i per damunt de tots ells, ha parlat sempre el *poble,* amo i senyor de tot.

Pero per a ésser amo i senyor hi ha que ésser digne. Dignifica la llengua; És una llengua enropea, és una llengua ibérica, és una llengua en la cual han contribuit moltisims al progrés humá. Les més grans figures de la literatura castellana, Cervantes per exemple la han lloada i han cantat les excel-lencies d'aquesta llengua valenciana. Mira quants pobles parlen com tu. Has d'ésser tu qui demostrant la teua incultura la parles mal i la deixes malfeta? Ama-la, estudia-la dignifica-la. No parles mai gollerament. Parla bé!

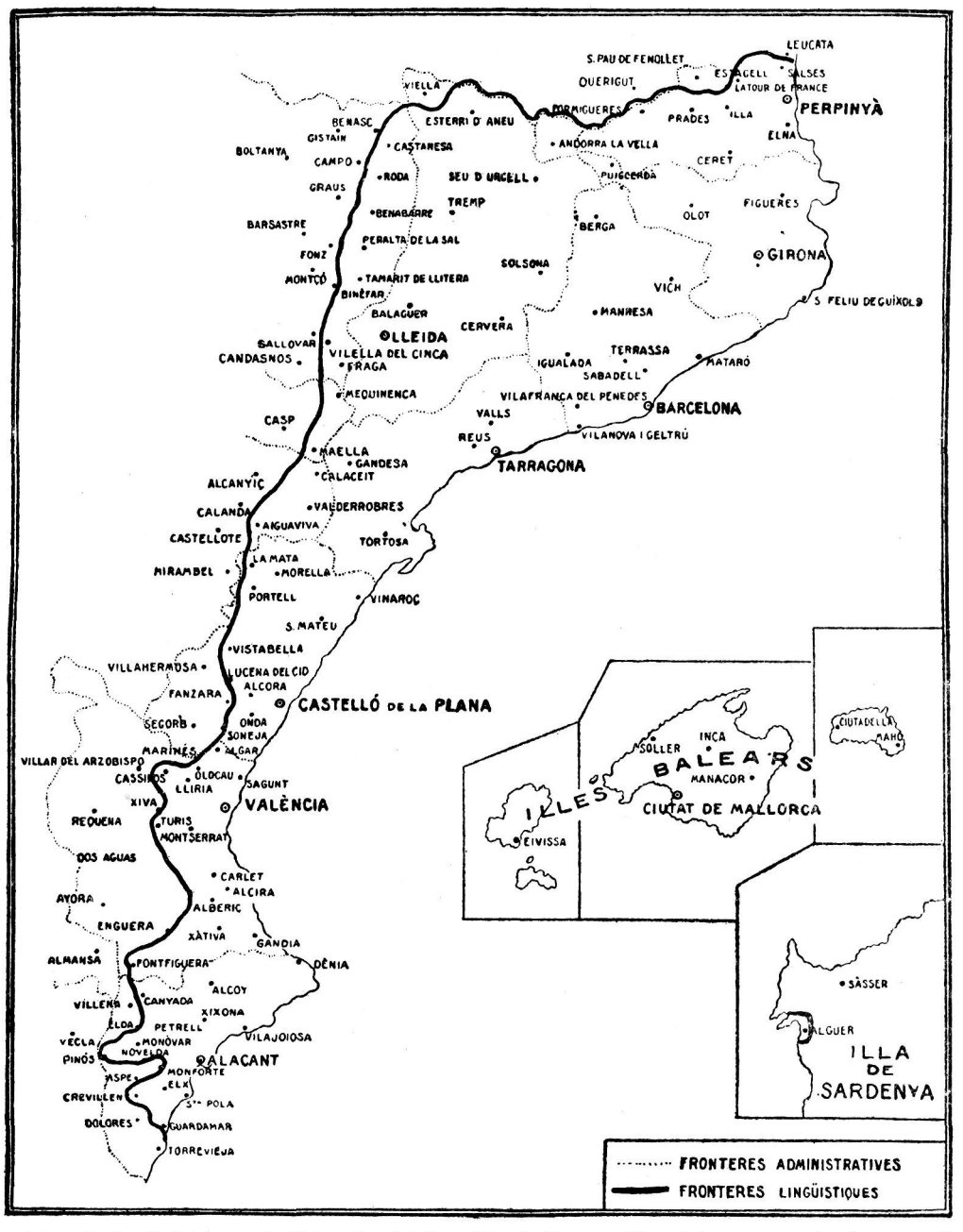

Terres d'Aragó, de Catalunya, de Valencia, del Roselló, i illes mediterránies que parlen la nostra llengua